

РЕШЕНИЕ

№ 6495

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Вladoва

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **8973** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1
от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба [фирма] със седалище [населено място],
представявано от управителя си Д. С. срещу съдебно решение от 06.07.2012г. по нахд
№ 4639/2012г., постановено от СРС, НК, 1 състав, с което се потвърждава наказателно
постановление № 1795 от 03.02.2012г. на Заместник - Министъра на Културата, с
което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000
лв. на основание чл. 98в ал. 1 във връзка с чл. 97 ал. 1 изр. последно от ЗАПСП за
нарушение на чл. 18 ал. 1 и ал. 2 т. 3 и ал. 3 във вр. чл. 35 и чл. 58 от ЗАПСП на
касационния жалбоподател [фирма].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като
при постановяването му СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са
извършени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че
допуснатото несъответствие между посочените като нарушени разпоредби в АУАН и
НП представляват съществено нарушение. Твърди и дпуснато съществено нарушение,
а именно нарушен е чл. 40 ал. 3 от ЗАНН, актът е съставен в присъствието на други
двама свидетели, а не на присъствалите на констатирането на нарушението. Твърди и
че незаконосъобразно СРС не е прел, че има сключени договори с М. и П. и съответно
има право да излъчва музиката. Твърди, че това е така, тъй като макар договорите да

са сключени след установяване на нарушението в тях е предвидена клауза, че предоставят на касатора права да излъчва музиката от началото на 2011г. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Ответникът Заместник министърът на културата, редовно призован, представлява се от юрк. П., и изразява становище, че жалбата е неоснователна, първоинстанционното решение правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП прокурор Балев изразява становище, че жалбата е неоснователна, а първоинстанционното решение е законосъобразно и мотивирано и като такова следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по съображенията изложени по – долу.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство не се спори, че от жалбоподателя е извършено визираното в АУАН и НП нарушение, като същото е извършено на дата 18.05.2011г. чрез публичното изпълнение на подробно описани в АУАН и НП музикални произведения. За да постанови атакуваното решение СРС е приел, че при съставяне на акта и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като е изложил подробни аргументи в тази връзка по всички наведени от жалбоподателя възражения. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими към спора доказателства – писмени и гласни.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, както и преценката на събраните по делото доказателства и аргументите, с които първоинстанционният съд е достигнал до крайните си изводи.

На първо място неоснователно е твърдението, че при съставянето на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, а именно нарушение на чл. 40 ал. 3 от ЗАНН. В тази връзка настоящият състав намира, че правилно първоинстанционният съд е преценил, че в конкретния случай е приложим чл. 53 ал. 2 от ЗАНН, а именно, че макар да са налице недостатъци в акта, който в конкретния случай е непосочеването на АУАНС, че е съставен в присъствието на други двама свидетели, а не присъствалите на нарушението, то тъй като по безспорен начин е установено извършеното нарушение, нарушителят и вината му, законосъобразно е съставено НП.

Правилна е и преценката на първоинстанционния съд за това, че допуснатото разминаване в АУАН и НП относно нарушената разпоредба, а именно в АУАН е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 97 ал. 1 т. 5 пред. Първо, а в НП е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 97 ал. 1 т. 5 перд. Второ, не е нарушение от категорията на съществените, които да влекат незаконосъобразност на издаденото въз основа на АУАН Наказателно постановление. Това е така, както по аргументите изложени от СРС, които настоящият състав споделя, така и поради това, че намира, че не е нарушено правото на защита на наказаното лице. Видно от подадените жалби и пред първата инстанция и пред настоящата наказаното лице е разбрало много добре какво е вмененото му нарушение. Допуснатото разминаване не е довело до невъзможност на наказаното лице да разбере какво нарушение му е вменено. Освен

това и в този случай е приложима разпоредбата на чл. 53 ал. 2 от ЗАНН, а именно допустимо е макар и да са налице недостатъци в АУАН, НП да бъде издадено при безспорно установено нарушение, нарушител и неговата вин, какъвто е и конкретния случай.

На последно място настоящият състав намира, че е неоснователно и възражението на касатора за това, че предвид това, че е сключил договори с М. и П. и тъй като те действат за цялата 2011г., то не е следвало да бъде санкциониран. Това е така, тъй като законосъобразно СРС е приел, че към момента на установяване на нарушението касаторът не е имал договори и съответно е извършил вменените му нарушения. Наличието на уговорка в сключените след това договори, че същите ще важат и съответно ще бъде заплатена такса за цялата 2011г. е неотносима към факта на установеното нарушение и съответно на законосъобразността на наложената за него санкция. Наличието на тази уговорка е неотносимо към факта на извършеното нарушение.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение от 06.07.2012г. на СРС, НК, 1 състав, постановено по нахд № 4639/2012г. за законосъобразно, издадено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 06.07.2012г. по нахд № 4639/2012г., постановено от СРС, НК, 1 състав, с което се потвърждава наказателно постановление № 1795 от 03.02.2012г. на Заместник - Министъра на Културата, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 98в ал. 1 във връзка с чл. 97 ал. 1 изр. последно от ЗАПСП за нарушение на чл. 18 ал. 1 и ал. 2 т. 3 и ал. 3 във вр. чл. 35 и чл. 58 от ЗАПСП на касационния жалбоподател [фирма].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: